

PROGRAMOVÉ STRUKTURY: PARADIGMATA

Historie programovacích jazyků, paradigmatata programování, globální kritéria na programovací jazyk, syntaxe, sémantika, překladače, klasifikace chyb

První počítačový program (Ada Byron)

2

Number of Operation	Nature of Operation	Variables acted upon	Variables receiving results	Indication of change in the value on any Variable	Statement of Results	Data										Working Variables			Result Variables			
						1V ₁	1V ₂	1V ₃	0V ₄	0V ₅	0V ₆	0V ₇	0V ₈	0V ₉	0V ₁₀	0V ₁₁	0V ₁₂	0V ₁₃ ...	1V ₂₁	1V ₂₂	1V ₂₃	0V ₂₄ ...
						○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○
1	×	1V ₂ × 1V ₃	1V ₄ , 1V ₅ , 1V ₆	{ 1V ₂ = 1V ₂ 1V ₃ = 1V ₃	2n	2	n	2n	2n	2n												
2	-	1V ₄ - 1V ₁	2V ₄	{ 1V ₄ = 2V ₄ 1V ₁ = 1V ₁	2n - 1	1		2n - 1														
3	+	1V ₅ + 1V ₁	2V ₅	{ 1V ₅ = 2V ₅ 1V ₁ = 1V ₁	2n + 1	1		2n + 1														
4	+	2V ₅ + 2V ₄	1V ₁₁	{ 2V ₅ = 0V ₅ 2V ₄ = 0V ₄	$\frac{2n-1}{2}$			0	0													
5	+	1V ₁₁ + 1V ₂	2V ₁₁	{ 1V ₁₁ = 2V ₁₁ 1V ₂ = 1V ₂	$\frac{1}{2} \cdot \frac{2n-1}{2}$	2																
6	-	0V ₁₃ - 2V ₁₁	1V ₁₃	{ 0V ₁₃ = 0V ₁₃ 1V ₁₃ = 1V ₁₃	$-\frac{1}{2} \cdot \frac{2n-1}{2} = A_0$																	
7	-	1V ₃ - 1V ₁	1V ₁₀	{ 1V ₃ = 1V ₃ 1V ₁ = 1V ₁	n - 1 (= 3)	1	n															
8	+	1V ₂ + 0V ₇	1V ₇	{ 1V ₂ = 1V ₂ 0V ₇ = 0V ₇	2 + 0 = 2	2																
9	+	1V ₆ + 1V ₁	2V ₁₁	{ 1V ₆ = 2V ₆ 1V ₁ = 1V ₁	$-\frac{2n}{3} = A_1$				2n	2												
10	×	1V ₂₁ × 2V ₁₁	1V ₁₂	{ 1V ₂₁ = 1V ₂₁ 1V ₁₂ = 1V ₁₂	$B_1 \cdot \frac{2n}{3} = B_1 A_1$																	
11	+	1V ₁₂ + 1V ₁₃	2V ₁₃	{ 1V ₁₂ = 2V ₁₂ 1V ₁₃ = 1V ₁₃	$-\frac{1}{3} \cdot \frac{2n-1}{2} + B_1 \cdot \frac{2n}{3}$																	
12	-	1V ₁₀ - 1V ₁	2V ₁₀	{ 1V ₁₀ = 2V ₁₀ 1V ₁ = 1V ₁	n - 2 (= 2)	1																
13	-	1V ₆ - 1V ₁	2V ₆	{ 1V ₆ = 2V ₆ 1V ₁ = 1V ₁	2n - 1	1																
14	+	1V ₁ + 1V ₁	2V ₇	{ 1V ₁ = 1V ₁ 1V ₁ = 1V ₁	2 + 1 = 3	1																
15	+	2V ₆ + 2V ₇	1V ₈	{ 2V ₆ = 2V ₆ 2V ₇ = 2V ₇	$\frac{2n-1}{3}$				2n - 1	3												
16	×	1V ₈ × 2V ₁₁	1V ₁₁	{ 1V ₈ = 0V ₈ 1V ₁₁ = 0V ₁₁	$-\frac{2n}{3} \cdot \frac{2n-1}{3}$																	
17	-	2V ₆ - 1V ₁	2V ₆	{ 2V ₆ = 2V ₆ 1V ₁ = 1V ₁	2n - 2	1																
18	+	1V ₁ + 2V ₇	2V ₇	{ 1V ₁ = 1V ₁ 2V ₇ = 2V ₇	3 + 1 = 4	1																
19	+	2V ₆ + 2V ₇	1V ₉	{ 2V ₆ = 2V ₆ 2V ₇ = 2V ₇	$\frac{2n-2}{3}$				2n - 2	4												
20	×	1V ₉ × 2V ₁₁	1V ₁₁	{ 1V ₉ = 0V ₉ 1V ₁₁ = 0V ₁₁	$-\frac{2n}{3} \cdot \frac{2n-1}{3} \cdot \frac{2n-2}{3} = A_2$																	
21	×	1V ₂₂ × 2V ₁₁	0V ₁₂	{ 1V ₂₂ = 1V ₂₂ 2V ₁₁ = 2V ₁₁	$B_2 \cdot \frac{2n}{3} \cdot \frac{2n-1}{3} \cdot \frac{2n-2}{3} = B_2 A_2$																	
22	+	2V ₁₂ + 2V ₁₃	2V ₁₃	{ 2V ₁₂ = 2V ₁₂ 2V ₁₃ = 2V ₁₃	$A_0 + B_1 A_1 + B_2 A_2$																	
23	-	2V ₁₀ - 1V ₁	2V ₁₀	{ 2V ₁₀ = 2V ₁₀ 1V ₁ = 1V ₁	n - 3 (= 1)	1																
Here follows a repetition of Operations thirteen to twenty-three																						
24	+	2V ₁₃ + 0V ₂₁	1V ₂₄	{ 0V ₁₃ = 0V ₁₃ 0V ₂₁ = 0V ₂₁	B ₂																	
25	+	1V ₁ + 1V ₃	1V ₃	{ 1V ₁ = 1V ₁ 1V ₃ = 1V ₃ 2V ₆ = 2V ₆ 2V ₇ = 2V ₇	n + 1 = 4 + 1 = 5 by a Variable-card. by a Variable-card.	1	n + 1			0	0								B ₂			

Historie programovacích jazyků

3

- Konec 40. let
 - ▣ Odklon od strojových kódů
 - ▣ Pseudokódy:
 - Pseudooperace aritm. a matem. funkcí
 - Podmíněné a nepodmíněné skoky
 - Autoinkrement. registry pro přístup k polím

Historie programovacích jazyků (2)

4

□ 50. léta

- První definice vyššího programovacího jazyka (efektivita návrhu programu)
- FORTRAN (formula translation - Backus), vědeckotechnické výpočty, komplexní výpočty na jednoduchých datech, pole, cykly, podmínky
- COBOL (common business lang.), jednoduché výpočty, velká množství dat, záznamy, soubory, formátování výstupů
- ALGOL (algorithmic language - Backus, Naur), předek všech imperativních jazyků, bloková struktura, rekurze, volání param. hodnotou, deklarace typů
- Nové idee - strukturování na podprogramy, přístup ke globálním datům (Fortran), bloková struktura, soubory, ...
- Stále živé - Fortran90, Cobol

Historie programovacích jazyků (3)

5

- První polovina 60. let
 - ▣ Začátek rozvoje neimperativních jazyků
 - ▣ LISP (McCarthy) - založen na teorii rekurzivních funkcí, první funkcionální jazyk, použití v UI (symbolické manipulace)
 - ▣ APL - manipulace s vektory a s maticemi
 - ▣ SNOBOL (Griswold) - manipulace s řetězcí a vyhledávání v textech, podporuje deklarativní programování
 - ▣ Vzniká
 - potřeba dynamického ovládání zdrojů,
 - potřeba symbolických výpočtů

Historie programovacích jazyků (4)

6

□ Pozdní 60. léta

- IBM snaha integrovat úspěšné koncepty všech jazyků - vznik PL/1 (moduly, bloky, dynamické struktury)
- Nové prvky PL/1 - zpracování výjimek, multitasking. Nedostatečná jednotnost konstrukcí, komplikovanost
- ALGOL68 - ortogonální konstrukce, první jazyk s formální specifikací (VDL), uživatelsky málo přívětivý, typ reference, dynamická pole
- SIMULA67 (Nygaard, Dahl) - zavádí pojem tříd, hierarchie ke strukturování dat a procedur, ovlivnila všechny moderní jazyky, corutiny
- BASIC (Kemeny) - žádné nové konstrukce, určen začátečníkům, obliba pro efektivnost a jednoduchost, interaktivní styl programování (naivní paradigma)
- Pascal (Wirth) - k výuce strukturovaného programování, jednoduchost a použitelnost na PC zaručily úspěch

Historie programovacích jazyků (5)

7

□ 70. léta

- Důraz na bezpečnost a spolehlivost
- Ustálení základních paradigmat
- Abstraktní datové typy, moduly, typování, práce s výjimkami
- CLU (datové abstrakce), Mesa (rozšíření Pascalu o moduly), Concurrent Pascal, Euclid (rošíření Pascalu o abstraktní datové typy)
- C (Ritchie) - efektivní pro systémové programování, efektivní implementace na různých počítačích, slabé typování
- Scheme - rozšířený dialekt LISPu
- PROLOG (Colmeraurer) - první logicky orientovaný jazyk, používaný v UI a znalostních systémech, neprocedurální, „inteligentní DBS odvozující pravdivost dotazu“

Historie programovacích jazyků (6)

8

□ 80. léta

- Modula2 (Wirth) - specifické konstrukce pro modulární programování
- Další rozvoj funkcionálních jazyků - Scheme (Sussman, Steele, MIT), Miranda (Turner), ML (Milner) - typová kontrola
- ADA (US DOD) syntéza vlastností všech konvenčních jazyků, moduly, procesy, zpracování výjimek
- Průlom objektově orientovaného programování - Smalltalk (Key, Ingalls, Xerox: Datová abstrakce, dědičnost, dynamická vazba typů), C++ (Stroustrup 85- C a Simula)
- Další OO jazyky - Eiffel (Mayer), Modula3, Oberon (Wirth)
- OPS5, CLIPS - pro zpracování znalostí

Historie programovacích jazyků (7)

9

□ 90. léta

- Jazyky 4.generace, QBE, SQL - databázové jazyky
- Java (SUN) - mobilita kódu na webu, nezávislost na platformě
- Vizuální programování (programování ve windows) - Delphi, Visual Basic, Visual C++
- Skriptovací jazyky
 - Perl (Larry Wall - Pathologically Eclectic Rubbish Lister)
 - Nástroj pro webmastery a administrátory systémů
 - JavaScript - podporován v Netscape i v Explorer,
 - VBScript,
 - PHP, Python
- 2000 C Sharp

Generace programovacích jazyků

10

- První generace - strojový kód: 0 a 1
 - První počítače: přepínače, nikoliv text
 - Absolutní výkon
 - Závislý na hardware
 - Příklad: 10110000 01100001
- Druhá generace – Assembler (assembly language)
 - Závislý na hardware
 - Příklad: `mov al, 61h`
- Třetí generace – čitelný a snadno zapsatelný lidmi
 - Většina moderních jazyků
 - Příklad: `let b = c + 2 * d`
- Čtvrtá generace – reportovací nástroje, SQL (structured query language), domain-specific languages
 - Navržené pro konkrétní účel
 - Příklad: `SELECT * FROM employees ORDER BY surname`
- Pátá generace – synonymum pro vizuální programování nebo označení vývoje pomocí definic omezení
 - stroj sám má zkonstruovat algoritmus.

Paradigmata programování

11

□ **Paradigma**

= Ž řečtiny – vzor, příklad, model – určitý vzor vztahů či vzorec myšlení

= Souhrn způsobů formulace problémů, metodologických prostředků řešení, metodik, zpracování a pod.

□ **Programovací paradigma**

- Výchozí imaginární schematizace úloh
- Soubor náhledů na obor informační/výpočetní problematiky
- Soubor přístupů k řešení specifických úloh daného oboru
- Soustava pravidel, standardů a požadavků na programovací jazyky
- Jednotlivá paradigmata mohou zřetelně ulehčit práci v rámci svého určení a komplikovat nebo úplně odsunout neohniskové úlohy do zcela nekompatibilních dimenzí (tak, že např. určité jazyky nelze použít k výpočtům nebo jiné k interakci s uživatelem).

Paradigmata programování (2)

12

- Procedurální (imperativní) programování
- Objektově orientované programování
- Generické programování
- Komponentově orientované programování
- Deklarativní programování
 - ▣ Funkcionální programování
 - ▣ Logické programování
 - ▣ Programování ohraničeními (constraint prog.)
- Událostní programování (event-driven prog.)
- Vizuální programování
- Aspektově orientované programování
- Souběžné programování
 - ▣ Paralelní
 - ▣ Distribuované

Procedurální (imperativní)

13

- Imperativní přístup je blízký i obyčejnému člověku (jako kuchařka)
- Popisuje výpočet pomocí posloupnosti příkazů a určuje přesný postup (algoritmus), jak danou úlohu řešit.
- Program je sadou proměnných, jež v závislosti na vyhodnocení podmínek mění pomocí příkazů svůj stav.
- Základní metodou imperativního programování je procedurální programování, tyto termíny bývají proto často zaměňovány.
- Strukturované
- Modulární

Objektově orientované programování

14

- Imperativní programování – problém znovupoužitelnosti, modifikace řešení, pokud nalezneme lepší
- Program je množina objektů
- Objekty mají stav, jméno, chování
- Předávají si zprávy
- Zapouzdřenost – data a metody
- Dědičnost
- Polymorfismus

Generické programování

15

- Rozdělení kódu programu na algoritmus a datové typy takovým způsobem, aby bylo možné zápis kódu algoritmu chápat jako obecný, bez ohledu nad jakými datovými typy pracuje. Konkrétní kód algoritmu se z něj stává dosazením datového typu.
- U kompilovaných jazyků dochází k rozvinutí kódu v době překladu. Typickým příkladem jazyka, který podporuje tuto formu generického programování je jazyk C++. Mechanismem, který zde generické programování umožňuje, jsou takzvané *šablony (templates)*.

```
template<class T> class Stack {  
    private: T* items; int stackPointer;  
    public:  
        Stack(int max = 100) { items = new T[max];  
            stackPointer = 0; }  
        void Push(T x) { items[stackPointer++] = x; }  
        T Pop() { return items[--stackPointer]; }  
};
```

Komponentově orientované programování

16

□ Souvisí s komponentově orientovaným softwarovým inženýrstvím

□ Využívání prefabrikovaných komponent

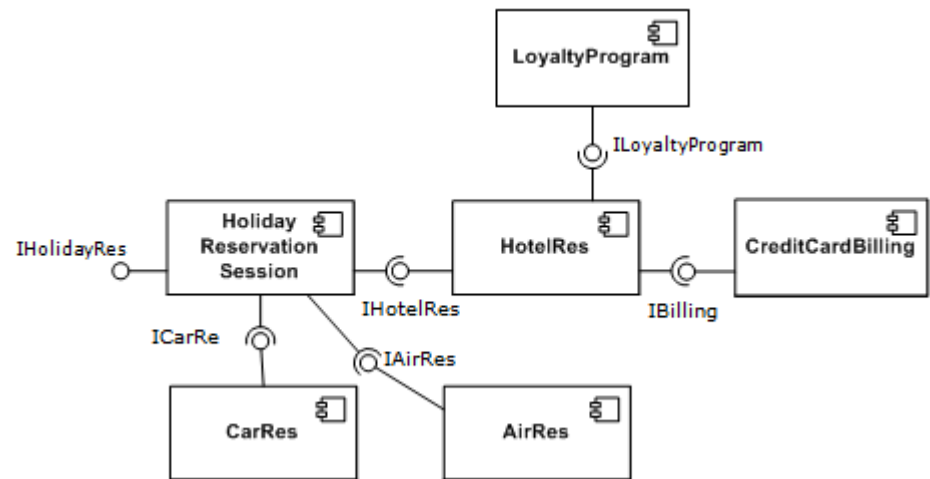
- Násobná použitelnost
- Nezávislost na kontextu
- Slučitelnost s ostatními komponentami
- Zapouzdřitelnost

□ Softwarová komponenta

- Jednotka systému, která nabízí předdefinovanou službu a je schopna kor
- Jednotka nezávisle nasaditelná a verzovatelná

□ Rozdíly oproti OOP

- OOP – software modeluje reálný svět – objekty zastupují podstatná jména a slovesa
- Component-based – slepování prefabrikovaných komponent
- Někteří je slučují a tvrdí, že pouze popisují problém z jiného pohledu

Deklarativní programování

17

- Kontrast s imperativním programováním
- Založeno na popisu cíle – přesný algoritmus provedení specifikuje až interpret příslušného jazyka a programátor se jím nezabývá.
- Díky tomu lze ušetřit mnoho chyb vznikajících zejména tím, že do jedné globální proměnné zapisuje najednou mnoho metod.
- K předání hodnot slouží většinou návratové hodnoty funkcí.
- Nemožnost program široce a přesně optimalizovat takovým způsobem, jaký právě potřebuje.
- Navíc při deklarativním přístupu je velmi často využíváno rekurze, což klade vyšší nároky na programátora.

Programování ohraničeními

18

- Constraint programming
- Vyjadřují výpočet pomocí relací mezi proměnnými
- Např. $\text{celsius} = (\text{fahr} - 32) * 5 / 9$ --definuje relaci, není to přiřazení
- Forma deklarativního programování
- Často kombinace constraint logic programming
- Modeluje svět, ve kterém velké množství ohraničení (omezení, podmínek) je splněno v jednu chvíli, svět obsahuje řadu neznámých proměnných, úkolem programu je najít jejich hodnoty
- Doména proměnných :: jakých hodnot můžou nabývat

Programování ohraničeními (2)

19

□ Hádanka SEND+MORE=MONEY

```
sendmore(Digits) :-  
    Digits = [S,E,N,D,M,O,R,Y], % Create variables  
    Digits :: [0..9], % Associate domains to variables  
    S #\= 0, % Constraint: S must be different from 0  
    M #\= 0,  
    alldifferent(Digits), % all the elements must take different values  
    1000*S + 100*E + 10*N + D  
    + 1000*M + 100*O + 10*R + E  
    #= 10000*M + 1000*O + 100*N + 10*E + Y, % Other constraints  
    labeling(Digits). % Start the search
```

Logické programování

20

- Použití matematické logiky v programování
- Rozděluje řešení problému je rozděleno mezi
 - ▣ Programátora – zodpovědný jen za pravdivost programu vyjádřeném logickými formulemi
 - ▣ Generátora modelu (řešení) – zodpovědný za efektivní vyřešení problému (nalezení řešení)
- Využití v umělé inteligenci, zpracování přirozené řeči, expertních systémech
- Významný zástupce – PROLOG

```
nsd(U, V, U) :- V = 0 .  
nsd(U, V, X) :- not(V = 0),  
                Y is U mod V,  
                nsd(V, Y, X) .
```

Funkcionální programování

21

- Výpočet řízen vyhodnocováním matematickým funkcí
- Funkcionální vs. Imperativní – aplikace funkcí vs. změna stavu (funkce mohou mít vedlejší efekty)
- Významný zástupce – LISP
- V minulosti spjat s umělou inteligencí
- Dialekty se používají v Emacs editoru, AutoCADu

```
(defun nsd (u v)
  (if (= v 0) u
      (nsd v (mod u v))))
```

Událostní programování

22

- Tok programu je určen akcemi uživatele nebo zprávami z jiných programů

Př. verze sečtení čísel dávkově

```
read a number (from the keyboard) and store it in variable A[0]
read a number (from the keyboard) and store it in variable A[1]
print A[0]+A[1]
```

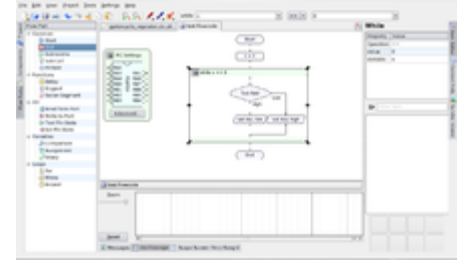
Př.event-driven verze téhož

```
set counter K to 0
repeat {
    if a number has been entered (from the keyboard)
        { store in A[K] and increment K
          if K equals 2 print A[0]+A[1] and reset K to 0
        }
}
```

Vizuální programování

23

- Specifikuje program interaktivně pomocí grafických prvků (ikon, formulářů), např. LabVIEW. Microsoft Vis.St. (VB, VC#,..) nejsou vizuální jazyky, ale textové.
- „boxes and arrows“
 - ▣ Boxy reprezentují entity a šipky relace
 - ▣ Icon-based, form-based, diagram
- Programování datovým tokem
 - ▣ Možnost automatické paralelizace

Aspektově orientované programování

24

□ Motivace:

```
void transfer(Account fromAccount, Account toAccount, int
    amount) {
    if (fromAccount.getBalance() < amount) {
        throw new InsufficientFundsException();
    }
    fromAccount.withdraw(amount);
    toAccount.deposit(amount);
}
```

- Takový transfer peněz má vady (nezkouší autorizaci, není transakční)
- Pokus ošetřit vady rozptýlí kontroly přes celý program (obv. metody, moduly)

Aspektově orientované programování (2)

25

```
if (!getCurrentUser().canPerform(OP_TRANSFER)) {
    throw new SecurityException();
}
if (amount < 0) {
    throw new NegativeTransferException();
}
if (fromAccount.getBalance() < amount) {
    throw new InsufficientFundsException();
}
Transaction tx = database.newTransaction();
try {
    fromAccount.withdraw(amount);
    toAccount.deposit(amount); tx.commit();
    systemLog.logOperation(OP_TRANSFER, fromAccount, toAccount, amount);
}
catch(Exception e) { tx.rollback();
}
```

Aspektově orientované programování (3)

26

- AOP se snaží řešit problém modularizováním těchto záležitostí do **aspektů**, tj. separovaných částí kódu (modulů), ze kterých se tyto záležitosti pohodlněji spravují.
- Aspekty obsahují **pokyn** (advice) – kód připojený ve specifikovaných bodech programu a **vnitřní deklarace typů** (inner-type declarations) – strukturální prvky přidané do jiných tříd
- Příklad. Bezpečnostní modul může obsahovat pokyn, který vykoná kontrolu bezpečnosti před přístupem na bankovní účet
- **Bod řezu** (pointcut) definuje **body připojení** (join points), tj. místa, kde dochází k přístupu k účtu, a kód v těle pokynu definuje, jak je bezpečnostní kontrola implementována
- Jak samotná kontrola, tak i to, kdy se vykoná, je udržováno v jednom místě
- Navíc, pokud je bod řezu dobře navržen, lze předvídat budoucí změny v programu

Aspektově orientované programování (4)

27

- AspectJ – rozšíření Javy o AOP
- Body napojení obsahují volání funkcí, inicializaci objektů atd., neobsahují např. cykly
- Body řezu
 - ▣ Např. `execution(* set*(*))` zabere, pokud spouštíme metodu, jejíž jméno začíná na `set` a má jeden parametr jakéhokoliv typu
 - ▣ Složitější: `pointcut set() : execution(* set*(*)) && this(Point) && within(com.company.*);`
 - Zabere, pokud spouštíme metodu, jejíž jméno začíná na `set` a `this` je instance třídy `Point` v balíku `com.company`
 - Na tento bod řezu se potom můžeme odkazovat jako `set()`
- Pokyn popisuje, kdy (např. `after`), kde (body napojení určené bodem řezu) a jaký kód se má spustit

```
after() : set() {Display.update();}
```

- Vnitřní deklarace typu
 - ▣ Přidání metody `acceptVisitor` do třídy `Point`

```
Aspect DisplayUpdate {void Point.acceptVisitor(Visitor v) {v.visit(this);}}
```

Souběžné programování

28

- Program je navržen jako kolekce interagujících procesů
- Paralelní x distribuované
- Jeden procesor x více procesorů
- Komunikace: Sdílená paměť x předávání zpráv
- Procesy operačního systému x množina vláken (jeden proces OS)
- Souběžné programovací jazyky používají jazykové konstrukce
 - ▣ Multi-threading
 - ▣ Podpora distribuovaného zpracování
 - ▣ Předávání zpráv
 - ▣ Sdílené zdrojů

Globální kritéria na programovací jazyk

29

1. Spolehlivost
2. Efektivita – překladu, výpočtu
3. Strojová nezávislost
4. Čitelnost a vyjadřovací schopnosti
5. Řádně definovaná syntax a sémantika
6. Úplnost v Turingově smyslu

Spolehlivost

30

- Typová kontrola (type system)
 - ▣ Typované x netypané jazyky
 - Typované – specifikace každé operace definuje typy dat, na které je aplikovatelná
 - Např. chyba při dělení čísla řetězcem (při kompilaci/runtime)
 - Speciální případ – jazyky s jedním typem (např. SGML)
 - Netypané – všechny operace nad jakýmikoliv daty
 - Sekvence bitů – Assembler
 - ▣ Statické/dynamické typování
 - Statické – všechny výrazy mají určený typ před spuštěním programu
 - Programátor musí explicitně určit typy (manifestně typované) – Java
 - x kompilátor odvozuje typ výrazů (odvozeně typované) – ML
 - Dynamické – určuje typovou bezpečnost při běhu programu
 - Bez explicitní deklarace typů
 - Proměnná může obsahovat hodnotu různých typů v různých částech programu
 - Složitější ladění – chyba typu nemůže být odhalena dříve než při spuštění chybného příkazu
 - Lisp, JS, Python, PHP

Spolehlivost (2)

31

- Slabé x silné typování
 - Slabé – dovoluje nakládat s jedním typem jako jiným (např. nakládat s řetězcem jako s číslem)
 - Někdy se hodí, problém odhalení chyb
 - Silné – zakazuje nakládat s jedním typem jako jiným (typově bezpečné – type-safe)
 - Operace s jiným typem => chyba
 - Varianta slabého typování – velké množství implicitních konverzí typů (C++, JS, Perl)
- Zpracování výjimečných situací

Čitelnost a vyjadřovací schopnosti

32

- Jednoduchost (vs. př.: $C=C+1$; $C+=1$; $C++$; $++C$)
- Ortogonalita (malá množina primitivních konstrukcí, z té lze kombinovat další konstrukce. Všechny kombinace jsou legální)
 - ▣ vs. př. v C: struktury mohou být funkční hodnotou, ale pole nemohou
- Strukturované příkazy
- Strukturované datové typy
- Podpora abstrakčních prostředků
- Strojová čitelnost
 - = existence algoritmu překladač s lineární časovou složitostí
 - = bezkontextová syntax
- Humánní čitelnost – silně závisí na způsobu abstrakcí
 - ▣ abstrakce dat
 - ▣ abstrakce řízení
- Čitelnost vs. jednoduchost zápisu

Řádně definovaná syntax a sémantika

33

- Syntax = forma či struktura výrazů, příkazů a programových jednotek
- Sémantika = význam výrazů, příkazů a programových jednotek
- Definici jazyka potřebují
 - ▣ návrháři jazyka
 - ▣ Implementátoři
 - ▣ uživatelé

Úplnost v Turingově smyslu

34

- Turingův stroj = jednoduchý ale neefektivní počítač použitelný jako formální prostředek k popisu algoritmu
- Programovací jazyk je úplný v Turingově smyslu, jestliže je schopný popsat libovolný výpočet (algoritmus)
- Co je potřebné pro Turingovu úplnost?

Téměř nic: Stačí

- ✓ celočíselná aritmetika a
- ✓ celočíselné proměnné spolu se sekvenčně prováděnými příkazy zahrnujícími
- ✓ přiřazení a
- ✓ cyklus (While)

Syntax

35

- Formálně je jazyk množinou vět
- Věta je řetězcem lexémů (terminálních symbolů)
- Syntax lze popsat:
 - ▣ Rozpoznávacím mechanismem – automatem (užívá jej překladač)
 - ▣ Generačním mechanismem – gramatikou (to probereme)
- Formální gramatika
 - ▣ Prostředek pro popis jazyka
 - ▣ Čtveřice (N, T, P, S) – Neterminální symboly, Terminální symboly, Přepisovací pravidla, Startovací symbol
- Bezkontextová gramatika
 - ▣ Všechna pravidla mají tvar neterminál -> řetězec terminálů/neterminálů
 - ▣ Přepis bez ohledu na okolní kontext

Syntax (2)

36

- Backus Naurova forma (BNF)
 - ▣ Metajazyk používaný k vyjádření bezkontextové gramatiky

`<program> → <seznam deklaraci> ; <prikazy>`

`<seznam deklaraci> →`

`<deklarace> |`

`<deklarace>;<seznam deklaraci>`

`<deklarace> → <spec. typu> <sez. promennych>`

Syntax (3)

37

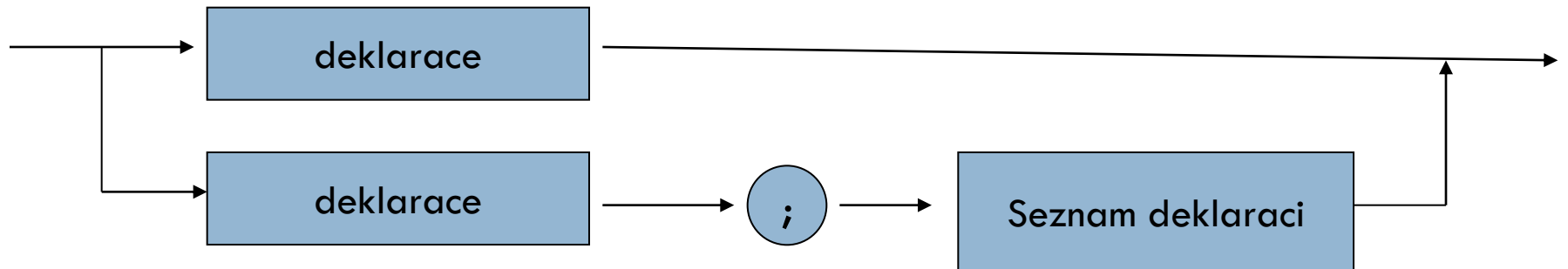
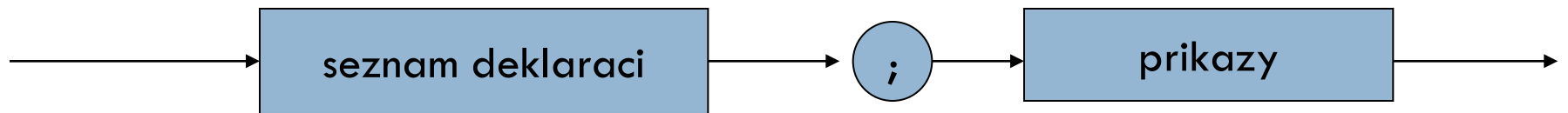
- BNF sama o sobě se dá specifikovat pomocí pravidla BNF následujícím způsobem

```
<syntax> ::= <rule> | <rule> <syntax>
<rule> ::= <opt-whitespace> "<" <rule-name> ">"
<opt-whitespace> ::= " " <opt-whitespace> <expression>
<line-end>
<opt-whitespace> ::= " " <opt-whitespace> | ""
<expression> ::= <list> | <list> "|" <expression>
<line-end> ::= <opt-whitespace> <EOL> | <line-end> <line-end>
<list> ::= <term> | <term> <opt-whitespace> <list>
<term> ::= <literal> | "<" <rule-name> ">"
<literal> ::= "'" <text> "'" | "\"" <text> "\""
```

Syntax (4)

38

□ Syntaktické diagramy

Syntax – derivace, derivační strom

39

- Proces lexikální analýzy (parsing) = proces analýzy posloupnosti formálních prvků s cílem určit jejich gramatickou strukturu vůči předem dané formální gramatice
- na vstupu je řetězec, máme vytvořit posloupnost pravidel
- Aplikace pravidla = derivace
- Postupně vznikne strom – derivační (syntaktický) strom (příklad)
- Pokud nahrazujeme vždy nejlevější neterminál – levá derivace
- Rozdíl mezi levou a pravou derivací je důležitý, protože ve většině parsovacích transformací vstupu je definován kus kódu pro každé pravidlo gramatiky. Proto je důležité při parsování se rozhodnout, zda-li zvolit levou nebo pravou derivaci, protože ve stejném pořadí se budou provádět části programu.

Sémantika

40

- Studuje a popisuje význam výrazů/programů
- Aplikace matematické logiky
- Statická sémantika – v době překladu
- Dynamická sémantika – v době běhu
- Jiná syntax, ale stejná sémantika:
 - ▣ $x += y$ (C, Java, atd.)
 - ▣ $x := x + y$ (Pascal)
 - ▣ Let $x = x + y$ (BASIC)
 - ▣ $x = x + y$ (Fortran)
 - ▣ Sémantika: aritmetické přičtení hodnoty y k hodnotě x a uložení výsledku do proměnné nazvané x

Metody popisu sémantiky

41

- Slovní popis nepřesný
- Formální popis:
 - ▣ Operační sémantiky
 - Vyjádření významu programu posloupností přechodů mezi stavy
 - Příkaz aktualizace paměti: Pokud se výraz E ve stavu s redukuje na hodnotu V potom program $L:=E$ zaktualizuje stav s přiřazením $L=V$

$$\frac{\langle E, s \rangle \Rightarrow V}{\langle L := E, s \rangle \rightarrow \left(s \overset{+}{\cup} (L \mapsto V) \right)}$$

- ▣ Denotační sémantiky
 - Vyjádření významu programu funkcemi
- ▣ Axiomatické sémantiky
 - Vyjádření významu programu tvrzeními (např. predikátová logika)

Překlad jazyka

42

- Kompilátor: dvoukrokový proces překládá zdrojový kód do cílového kódu. Následně uživatel sestaví a spustí cílový kód
- Interpret: jednokrokový proces, „zdrojový kód je rovnou prováděn“
- Hybridní: např. Java Byte-code – soubory *.class

Klasifikace chyb

43

- Lexikální – např. nedovolený znak
 - Syntaktické – chyba ve struktuře
 - Statické sémantiky – např. nedefinovaná proměnná, chyba v typech. Způsobené kontextovými vztahy. Nejsou syntaktické.
 - Dynamické sémantiky – např. dělení 0. Nastávají při výpočtu, neodhalitelné při překladu. Nejsou syntaktické.
 - Logické – chyba v algoritmu
-
- Kompilátor schopen nalézt lexikální a syntaktické při překladu
 - Chyby statické sémantiky může nalézt až před výpočtem
 - Nemůže při překladu nalézt chyby v dynamické sémantice, projeví se až při výpočtu
 - Žádný překladač nemůže hlásit logické chyby
 - Interpret obvykle hlásí jen lexikální a syntaktické chyby když zavádí program